

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Egyesült, nemzeti, keresztény kiszgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 15.
Telefonszáma: 14.

Előfizetési árak: egész évre 20 K, féltre 40 K,
negyedévre 20 K, egy óra 8 K. Egyes szám ára 1 K.

Ideigl. felelős szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kiszgazda- és földmives-szövetség
hivatalos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

„Hiszek egy Istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságban.
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen.”

Szemle.

Keglevich Pál gróf, tehát egy magyar főúr család tagja, a saját kilencévi koránál csekedő neve alatt kívánt a becsületes ipar és kereskedelem terén dolgozni, tisztelget, megbecsülést hozni ez által a nemcsak itthon, de a külföldön is lealacsonyított s a pajeszos üzérkedők által elnépszerűsített magyar névnek. Konyakgyáral léteztetett s magyar konyakot hozott forgalomba. De imé mit tesz „Jehorá”?! Egy szép napon a Pesti „Magyar” Kereskedelmi Bank, mely egyáltalán nem „Magyar”, de zsidó bank, melynek egyéb vállalatai mellett szintén van egy konyakgyára is, mely gróf Keglevich István utódai céggel van törvényszékieleg bejegyezve — feljelentést tesz Keglevich Pál gróf ellen cégbitortlás címén. Az eljárás megindul Pál gróf, ennek üzletvezetője és több kisebb kereskedő ellen. Az árukat lefoglalják, elkobozzák, a forgalombahozókat megbüntetik. Felfolyamodás folytán az ügy a törvényszékre kerül, mely a lefoglalt árukat a zár alól feloldja és kimondja, hogy az első bíróság eljárása teljesen indokolatlan, mert a cégbitortlásnak még csak a látszata sem forog fenn.

Kérdezzük, miért akarták Keglevich Pál gróftól tisztességes munkájában megakadályozni? Csak azért, mert ő valóban a Keglevich grófi család sarja és nem a Pesti „Magyar” Kereskedelmi Bankban bennülő Khonok, Kleinok, Kornfeldok utóda, kik sok milliót szereztek az által, hogy a Keglevich grófi nevet súlyos árukon használhatták.

Ez a mindenütt hangosan kiabáló zsidó trükk már nagyon megérett a kiirtásra, hogy fényesen csillogó magyar nevek köntösének felhasználásával fedjék el hajtott orrukat, két ballábukat s a képükön éktelenkedő galiciai pajeszt.

A „Randbemerkung zur Zeitgeschichte” Hammer-Leipzig 1920. 429. számának 163. oldalán a következőket írja: „Magyarország azon fátad, hogy államrendezéseit faji alapokra építse, azonban mindig azt kell tapasztalni, hogy ezen becsültes törekvéseit hamis megvilágításban tüntetik fel a külföld előtt”. Ime a hidra-fejét ismét felütő „liberalizmus” munkája a külföld előtt már nem ismeretlen. Még mi itthon nem látunk a saját szemünkkel, nem látjuk, mint készülnek letörni azt a bimbót, mely nemzeti és keresztény megújulásunkat rejti kelyhében.

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

Egy francia képviselő a magyar hadseregről.

Páris, nov. 18.

A M. T. I. jelent: A trianoni békeszerződés párisi előadója egy cikket közöl a „Zsoldos hadsereg és a legyőzött népek” címmel.

Ezen cikkben megemlékezik, hogy budapesti tartózkodása idején a magyar kormány külön felhívta a figyelmét a trianoni békeszerződés katonai szakaszára, amely Magyarországot zsoldos hadsereg felállítására kötelezi. Ez esetben egy magyar katona évi tartása ezer koronáról 30 ezer koronára emelkedne és a zsoldnak oly magasnak kellene lennie, hogy annak terhet Magyarország képtelen volna elviselni. Sőt a hadsereget nem is lehetne verbuválni.

Egy ilyen hadsereg véres eszközevé válna bármely politikai pártnak, amely a hatalmat meg akarja szerezni. Kifejti továbbá, hogy Magyarország nem követi nagyobb hadsereget, mint amekkorát a békeszerződés megállapít, de azt kéri, hogy az a hadsereg az ország bizalmára érdemes elemekből álljon és ne lépje túl az ország teherviselő képességeit.

Megemlékezik arról, hogy Ausztria és Bulgária annak idején ugyanezeket az éffeket hangoztatták. Idézé továbbá Michel francia tábornoknak a német zsoldos hadseregről tett nyilatkozatát, aki azt mondogta, hogy ezen hadsereg brigantik bandája, mely képes azt szolgáltatni, aki legjobban megfizeti őket. Hivatkozik Barthogol nyilatkozatára, amelyből kitűnik, hogy a zsoldos hadseregre vonatkozó rendelkezéseket a kormányfők vetették fel a békeszerződésbe, míg a katonai személyek, köztük Foch tábornok is, a sorozási rendszer fenntartása mellett foglalt állást, azzal a feltétellel, hogy a szolgálat ideje rövid legyen.

Azzal fejezi be cikkét, hogy Németország tekintettel a zsoldos hadsereg kérdésére vitás lehet ugyan, de nyilvánvaló, hogy a volt monarchia államaiból alakult kis államok és Bulgáriának is ez a rendelet nem előnyére, sőt valóságos veszélyére volna.

Áresés Amerikában.

Bécs, nov. 18.

Rotterdami jelentés szerint az amerikai piacokon állandó az áresés. A legutóbbi napokban a gypju és a buza 100%-al esett.

Mi nem fáj a zsidó sajtónak!

Nagy az öröm a destruktív sajtó berkeiben.

Feltűnni látják csillagukat!
Vigyázzunk! Az ellentámadás megindult!

A zsidó liberális sajtó szemében a Britannia, Ehmann-telep és Babarcsi-különítmények gyilkos társasága mellett, szinte eltörpül nemzeti végzetünk, halálos ítéletünk aláírása, a gyászos ratifikálás, amely ellen lázadoz mindnyájunk szíve, lelke, minden porcikánk és ökölbe szorított kézzel, — habár ma még tehetetlenül, — reménykedve gondolunk az időre, amely eljön, mert el kell jönnie, amikor vitéz, kacagányos magyar katonáink bakancsuk sarkával rugják fel a gazokat, akik most ördögi örömmel, revolverezve kényszerítettek bennünket a gyalázatos béke aláírására!

Mi ez a zsidó sajtó szemében, a Britanniahoz, Ehmann-telephez és Babarcsi-különítményekhez mérten? Epi-zód! Semmi más. Nekik fontosabb, hogy a nemzet gyászos napján világgá kürtöljék a Britannia gyilkos bandájának viselt dolgait. Kiszínezzve, fő- és alcimek egész hosszú sorozatával ellátva adják hírül mindenkinek, de különösen a külföldnek, hogy itt a keresztény kurzus alatt, a keresztény kurzus véres kezű banditái ezt meg azt rabolták, zsaroltak, gyilkoltak.

Amikor a nemzetgyűlés gyászba öltözött, könnyező szemekkel, zokogva imádkozik a szörnyű béke aláírásánál:

„Hiszek egy isteni örök igazságban,

Hiszek Magyarország feltámadásában” —

akkor ennek a mosdatlan szájú, nemzetgyilkos zsidó sajtónak nem akad más témája, mint a nemzet fájdalomában kárörvendve tobzódva, világgá röpteni, szemtellenül elferdítve a Babarcsi-különítmények viselt dolgait.

Nincs szó, amely méltó volna azoknak elítélésére, amit ezek a különítmények elkövettek. Felháborodva lelkünkben, követeltük illetékes helyeken a melóbbi megfélekezésüket. Heródesekre nincs szükség! Nincs szüksége különösen a keresztény magyarságnak. De hogy az a zsidó sajtó, amely nagyban hozzájárult ahhoz, hogy ilyen galád békét kaptunk; most saját lelkiismeretének, — ha ugyan van, — elhallgattatására csapjon ilyen jerichói lármát és hogy a tetemre hívás elől meneküljön, bennünket ráncigáljon, — legnagyobb nemzeti gyászunk napján is. — Britannia kapujához; ezt már nem tűrjük el szó nélkül.

Akkora a bűnlajstromok, hogy annak megbocsátására csak egy teljesen degenerált, elzülött, nemzeti érzéséből teljesen kivetkőzött, pipogya, hitvány nép képes. Mi, akik egy élni akaró, hazáját rajongásig szerető keresztény kiscsajda és földmives társadalomnak élő lelkiismerete vagyunk, kijelentjük, hogy *meg nem bocsájtunk soha* azért, amit a múltban hittünk, hazánk, nemzetünk, magyarságunk ellen elkövettetek.

Hogy azonban mégis a feledésnek egy halvány fátvolyát bírithassuk a gazdaságokra, ahhoz a zsidó sajtó hosszú, nagyon hosszú vezeklés árán juthatott volna el. Pökhendi szemtelenségük azonban nem engedi a jobb belátást érvényesülni! Ugyan! Micsoda badar kívánság, merész óhaj ez tőlünk! Ez nekik nem fajbéli tulajdonságuk. Most is nagyobb volt fájdalmuk egypár bevett zsidó fejért, mint a béke ratifikálása. Tessék-lássék kedvéért ugyan siránkoztak, sőt egyik-másik zsidó lap gyászkeretben is megjelent, de ha a címlapot elfordítottuk, óles betűkkel ordítottak felénk a Britannia siralmai. Rikkancsaikkal Pest utcáin nem a ratifikálás szomorú tényét kiabáltatták, hanem a Britannia szenzációs elfogadását, a letartóztatottakat neveit. Sajnos! Velük egy kórust fújt egy-két — magát kereszténynek valló — lap is.

Szörnyű lármások lettek egyszerre. Örömlük határtalan. Nincs már mitől tartani. Megindították a rágalmak egész zuhatagát az Ébredő Magyarok ellen. Minden harmadik sorban rájuk olvastak egy-egy gyilkosságot, zsarolást, vagy gyilkosságra való felbujtást, amelyet persze ők maguk gyártottak. Feltűnni látják *hét águ* csillagukat. Az Ébredő Magyarokat nem féltjük: Majd leszámolnak ők egymással.

Vakmerőségükben most már neki rugaszkodnak a keresztény-kormány „*két veszedelmes*” tagjának is. Az egyiket, „*Hallert*” meg is nevezik, hogy az új kabinetben nem foglalhat helyet. Ők mondják, hát biztosan úgy lesz, feltéve *ha valami közbe nem jön!* Ezt viszont mi mondjuk. A másiknál — tekintettel a kiscsajdákra — már a személyt nem nevezik meg, hanem kiadják az ordret, hogy a „*kiscsajdaügyi*” miniszteriumot *meg kell szüntetni.* Ők mondják, hát úgyis lesz, feltéve, ha a zsidó Sándor Pál lesz „*kiscsajdaügyi*” miniszter. Ezt meg mi mondjuk.

Hallerékét sem féltjük. Megfelelnek ők is magukért!

T Ö R L É S !

Óva intjük az illetékes köröket, azokat az igen tisztelt *spóroló műkeresztény képviselőket is*, fel ne üljenek a liberális zsidó-sajtó hecceléseinek „*spórolási*” szempontból, amivel megokadhatolják a kiscsajdaügyi miniszterium eltörlését, mert kiscsajdáink számon kérik, ha előbb nem a választásoknál, hogy hova tették, hova sikkasztották el azt a miniszteriumot,

amely nem frakkban született, hanem mint nevében is bátran hirdeti, a kiscsajdák hozták létre. Nézzenek körül! Akad máshol bőven, ahol sokkal többet spórolhatnak.

De nem is itt a baj! A baj ott van, hogy mind a két tárcát olyan férfiak töltik be, akik nem hajlandók keresztény álláspontjukból a liberális zsidó sajtó hízelkedéseiről sem engedni egy tapodtat sem. Nem alkuszunk! Mi pedig nem alszunk és éber szemekkel vigyázunk, hogy kiscsajdáink egyetlen vívmányához a liberálisok hozzá ne férközhessenek.

Tudjuk, hogy ez a roham, amit ellenünk intéztek, nem az utolsó! Felkészülten várjuk az ellentámadást. Erdőinket gyűjtjük, melytől véres fejjel rohannak vissza a liberális zsidósajtó felheccelt lovagjai. Járomot nem tesznek többé nyakunkra, mert rugunk, abból pedig baj lesz!

„g”

Az új gabonarendelelet.

Megjelent a kormány legújabb gabonarendelete, amely némi engedményeket tartalmaz ugyan az előbbi szigorú és súlyos rendelkezésekkel szemben, amelyek ellen mi is szóban és írásban is felemlítettük szavunkat; azonban még mindig nem sikerült elérni azt, amit gazdaságunknak jogos és igazságos érdekében elérni kellett volna.

Különösen az árak terén van lényegesebb módosítás, amely némileg mégis megnyugtató. Nagyon jól tudjuk, hogy szégyen, agyon-sanyargatott hazánk rettenetes gazdasági helyzetben van. Nem is zárkózik el a földmivesszósztály attól, hogy még erején felül is ne siessen segítségére. Csak igazságos elbánást követel más osztályok részéről is, hogy a terheket ne csak ő viselje, hanem osztozzanak benne megfelelő arányban mások is. Ne csak a föld termékeit maximálják, nyuljanak erélyesen hozzá a zsidó kereskedők cikkeihez, valamint az ipari termékekhez is. Ha belátást követelnek hazánk érdekében a gazdától, ugyanezt meg lehet követelni a kereskedőtől és iparostól is. Nem kell készpénznek elfogadni, hogy ők csempész-árakat tudnak csak beszerezni külföldről, ami tetemesen megdrágítja áruikat. Ez már régi mese, amelynek tarthatatlanságát már rég megcáfolták azok a fogyasztók, akik a kereskedők és iparosok kikérülésével maguk szereztek, illetve hoztak saját részükre ilyen „*csempész*” ipari cikket. Fele árba sem került, mintha itthon a kereskedőtől kellett volna megvenniök. Csak nem kell őket nebánás-virágnak tekinteni! Mindjárt olcsóbb lesz minden.

A rendelelet elve.

A gabonaforgalom újabb szabályozására vonatkozó kormányrendelet azon az elven épül fel, hogy mindenki köteles (tehát a nagybirtok is) buza- és rozstermékének egész feleslegét december hó 5-ig közcélokra beszoigáltatni és pedig az úgynevezett adógabonát, vagyis azt a gabonamennyiséget, mely a legelső gabonarendelelet alapján katasztrális holdanként lett a termelőre kivéve az eredeti alapján (buza 500, rozs 400 K), az ezen felüli mennyiséget pedig premialis áron, még pedig búzát 800 K-ért, rozst 650 K-ért.

Ahol buza, rozs nincs, helyette árpa és kukorica is adható.

Aki az adógabonát be nem tudja szoligáltatni, az árpával és csöves kukoricával is pótolhatja. 100 kg. buza vagy rozs helyett 130 kg.

árpat vagy minden 100 kg. buza, illetve rozs helyett 200 kg. csöves kukoricát tartozik beadni. Ha pedig saját terméséből az árpát és tengerit sem tudná beszoigáltatni, akkor köteles azt szabadkézből megvenni és így beszoigáltatni vagy pedig december hó 5-ig a hiányzó buza- és rozsmennyiség minden egyes métermázsája után 2000 K gabonaváltást fizetni.

Mi lesz december 5-ike után?

A rendelelet azt mondja, ha a fenti határidőig beszoigáltatott vagy a beszoigáltatásra beigazoltan felajánlott gabonamennyiség a szükségletet nem fedezi, akkor december hó 5-től kezdve a közéletmészési miniszter országosan vagy azokban a megyékben rendel el rekvirálást, amelyekből a termelők nem szoligáltatták be azt a mennyiséget, amely a rendelkezésre álló adatok szerint a termelők kezén, mint felesleg, megvan. Az így rekvirált gabona után azonban csak a régi 500 és 400 koronás árakat fizeti ki az Áruforgalmi Részvénytársaság.

A gabona elrejtőit megbüntetik.

A rendelelet szerint, aki terméfel-slegét eltitkolja vagy elrejtji, attól az egész megtalált gabonamennyiséget elkobozzák, vagyis az illető semminemű megtérítésre nem számíthat.

Tengeri beszoigáltatása.

A tengeri beszoigáltatásán az új rendelelet némi enyhítést eszközöl, amennyiben fél magyar hold (600 □-öl) után nem kell beszoigáltatni semmit. Fél magyar holdtól 10 magyar holdig holdanként 1 métermázsás csöves tengerit, 10 magyar holdnál nagyobb területekről pedig holdanként 2 és legfeljebb 4 métermázsát a terméseredmény arányában. Ez azonban holdanként átlagosan csak 1 métermázsának felel meg, mert a tengeritermesztésünk nagy része csak kis parcellákon történik.

Árpa beadása.

Árpát csak a 100 holdon felüli gazdaság köteles beszoigáltatni és pedig a felesleg 30 százalékát.

A törvényhatósági bizottságok és a községi képviselőtestületek újjászervezése.

A belügyminiszter által benyújtott három törvényjavaslat célja, hogy az önkormányzati-képviselőlet összealkotása olyan legyen, hogy az intézmény megfelelően a tényleges életviszonyoknak és hű kifejezője legyen a község felfogásának.

Ez a kérdés a közigazgatás küszöbön álló nagy reformjának keretébe tartoznék ugyan, de nem tűr halasztást addig sem, amíg e reformnak folyamatban levő előkészítése befejezéshez jut, mert a régi törvényes rendelkezések alapján megalakult önkormányzati testületek a megváltozott életviszonyok között nem tekinthetők többé a község valódi képviselőinek.

A törvényjavaslatok lényeges rendelkezései a következők:

1. A virilizmust a javaslatok nem a mai nyers, hanem a választásos virilizmus alakjában alkalmazzák. Ilykép az önkormányzati képviselőlet összes tagjai a választók bizalmából kapják mandátumukat.

A legtöbb adót fizető tagok a lakosság arányában választókerületenként fognak megoszlani.

Az összes választhatók közül választott tagokat három évenként hat évre, a legtöbb adót fizetők közül választott tagokat pedig három évenként csak három évre fogják választani. Az összes választhatók közül választott minden

két tag után egy póttagot kell választani. Virilis póttagok ellenben nem lesznek.

2. Aktív és passzív választói jog csak a férfiakat illeti meg.

Az aktív választójog kellékei törvényhatóságokban és községekben egyaránt 10 évi magyar állampolgárság, 6 évi ott lakás és 24 éves életkor. A választhatóság kellékei törvényhatóságokban és rendezett tanácsú városokban 10 évi magyar állampolgárság, 6 évi ottlakás, 26 éves életkor és irni-olvasni tudás; kis- és nagyközségekben az irni és olvasni tudás nem szükséges.

3. Az önkormányzati testületek tagjainak száma vármegyékben és városokban lényegesen csökken.

A vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok száma 120-nál kevesebb és 300-nál több, a városi törvényhatósági bizottsági és a rendezett tanácsú városi képviselőtestületi tagok száma 36-nál kevesebb és 120-nál több, nagyközségekben 20-nál kevesebb és 36-nál több, kisközségekben pedig 12-nél kevesebb és 20-nál több nem lehet.

Lényeges újítás továbbá az, hogy a nemzetgyűlési (országgyűlési) képviselők ebben a minőségükben megbízatásuk tartamára tagjai lesznek a törvényhatósági bizottságnak, amelynek valamelyik kerületét képviselik.

Ujszerű és fontos rendelkezése végül a javaslatoknak az, hogy a törvényhatósági bizottsági, illetve képviselőtestületi tagok tagsági joguk gyakorlásának megkezdése előtt esküt kötelesek tenni és hogy a tagoknak igazolatlan elmaradása, illetőleg hanyagsága a tagsági jog elvesztését vonhatja maga után.

A javaslatok szerint az új önkormányzati képviseletek megalakulása után záros határidőn belül tisztújítást kell tartani.

A gyülekezési jog felfüggesztése.

A fővárosért szenved a vidék is.

Elismerjük a kormány rettenetes nehéz helyzetét, mikor egyik kezével benn az országban kénytelen a fékezett elemeket rászorítani a konszolidáció útjára, a másikkal pedig óriási munkát kell végeznie kifelé, hogy szerencsétlen országunkat a gazdasági csődbejutástól megmentsen. Tagadhatatlan, hogy nem irigylésre méltók azok, akiknek vállait ilyen nagy felelőséggel teljes terhek nyomják.

Budapest maga több gondot okoz a kormánynak, mint az egész ország Británia-szálló lakói közvetett és közvetlen ikertestvérei, akik országunk szívében egész kis fegyveres hadsereget szerveztek, akikkel szabadon rendelkeztek, és akiket akárhányszor még a kormány ellen is felhasználtak, valóságos rettegésben tartották a főváros polgárságát. Az Ehmann-telepi különítmény, a Babarci-különítmény a lakosság zsarolásából tartotta fenn magát. Függetlenül dolgoztak, cselekedtek. A hadügyminiszter náluk nem jött számításba. A nemzetgyűlésre pedig nem is hederítettek.

Ha céljaik úgy kívánták, még gyilkoltak is. Valóságos briganti-központ lett a Británia-szálló. Azt hittük, hogy felelős kormányunk már-már teljesen tehetetlen velük szemben. Végre a múlt héten erélyes intézkedésre szánta el magát. Lefogatta az egész „tisztelt” társaságot. Büneikért lakolnak.

Eddig tehát rendben is volna a dolog. Fellelegzünk mi is, mert jogrendünk helyreállításában egy hatalmas lépéssel előbbre vagyunk. Azt azonban már nem tudjuk helyeselni, hogy erre föl a kormány az egész ország területén felfüggesztette a gyülekezési szabadságot. Pesten,

ebben a bűnös városban történt rendellenességek megtorlását a vidékkel is éreztetik. Miért? Ami Pesten történt, azért feleljen Pest. Mi vidékiek semmi közösségben, még lelki közösségben sem voltunk a Britániával, az Ehmann-teleppel, a Babarci-különítménnyel. Miért kell miattunk nekünk is szenvednünk? Pest nem az ország és az ország nem Pest. Ha csupán a főváros és környékén tiltja be a kormány a gyülekezési jogot, azt megértjük. Egy szavunk sincs ellene. Megérdemli! De hogy bennünket is hasonló elbírálás alá vonjanak, az ellen fel-emeljük tiltakozó szavunkat. Eleget szenvedtünk Pest miatt. Itt künn nem játszottunk mi soha forradalmasdit. Pest csinált forradalmakat, ránk hozva vele a nyomort és az ország pusztulását. Eleget szenvedtünk Pest gyalázatoságai miatt. Elég volt belőle! A vidék — a múltak keserű tanúságai után — nem hajlandó Pest járszalagján ráncigáltatni magát.

Elvárjuk a kormánytól és a nemzetgyűléstől, hogy a vidéket haladék nélkül feleldja és a büntetést nem az ártatlanokkal szenvedtetni el, hanem azokkal, akik megérdemlik és arra rászolgáltak.

Ezzel a város iránti ellenszenvet csak fokozzák, ahelyett hogy igyekeznének a múltakat velük feledtetni: Várjuk a sürgős jóvátételt.

Levelek a földmives néphez.

Varga József sikátori kisgazda, szövetségünk lelkes tagja, kiben az ősi magyar teremő erőnek, a szervezőképességnek s a költői hajlamu, természetes józan észnek egy hatalmas — sajnos, parlagon hagyott és kiaknázatlan — forrása buzog, többrendbeli levelet intéz szerkesztőségünk útján kisgazda- és földmivestársaihoz. Sajnos, lapunk terjedelme nem engedi, hogy ezen igaz magyar lélekből fakadó sorokat teljes egészükben közölhessük, de nem mulaszthatjuk el, hogy azokból legalább néhány kisebb szemelvényt el ne juttassunk k. olvasóinkhoz.

„A Nemzet és Haza” című levelében így ír a többek között: „A világháború letépte nemzeti életünk ezeréves tölgyének koronáját, melyhez nem tapadt a magyar földmunkásnépek gyávasága, vagy árulásának semmiféle szennye. A háború letépte Hazánk gyönyörű testének legszebb tagjait. Óh! te nehéz betegségben szenvedő szegény magyar Hazám! Mikor gyógyulsz föl, mikor hevered ki a sok nehéz sebet? mely veled együtt minden jó magyar szívnek s léleknek olyan nagyon fáj. Hoz-e számodra a meleg nap szép tavaszt, mikor tested minden röge megtermi számodra az életető vigaszt. — Hazánk betegségének gyógyítására a legjobb orvosság a becsületes, szorgalmas munka, ebben nem gátol senkit semmi, senki; ez által lesz a kisgazda, földmives jó hazafi, a nemzet jó katonája. De ez az orvosság nem terem a büszke palotában, kastélyban, hanem a falusi alacsony fehér munkásházában, s a jól megmunkált földnek kővér talajában. Ezt értsd meg földmunkás, iparos, tisztviselő, s nyujtsatok egymásnak testvéri jobbot, pártoljátok a tisztességes, becsületes munkát. Akkor lesz megélhetés és kerül mindenkinek asztalára jó fehér kenyér, akkor ki fog derülni Hazánk felett a gyászfatyolós ég és látni fogjuk azt ismét teljes egészségben.”

„Ha a nép megérti egymást” című levelében ezeket mondja: „A nép lelke ma telve van bizalmatlansággal, mert a kommunizmus örült ígéretei elkábították fejét, megrontották gyomrát, mert azokat nem tudta megérteni,

megemészteni. Az én szavaim gyengék — ahhoz, hogy kikiálthatnám mindenkinek: Értsük meg egymást! Bár szeretném mindenkinek lelkére kötni, hogy mennyire szükséges az emberiségnek a „megértés”, mert ezzel nehecsak magának, hanem Istennek, Hazának, Egyháznak és Nemzetének tartozik és használ. Nem akarok senkit életcéljától elvonni, mert hisz minden gyümölcs megszokott a maga idejére érni és el fog jönni a mi időnk is, amikor a becsületes megértés útján haladva, minden ember meg fogja találni munkájának, szorgalmának gyümölcsét. Ezt azonban csak úgy érjük el, ha szervezkedünk és becsületesen támogatjuk és megértjük egymást.”

KÁRPÁTOK FELŐL...

*Kárpátok felől vándorló őszi szél
Oly szomorún susog arról,
Ami ott fön, ma a lelkekben él.*

*Ami a szívek mélyén ég, lángol, —
Mint vihartelt felhőkön túl
Az izzó nap, kiolthatatlanul.*

*Ami a néma ajkáról — esténkint —
Hő imákba sóhajta
Száll el a csillagos magyar égig.*

*Tudom! elköborol e szél még tovább,
Amerre csak magyar él;
Bejárva minden kis kunyhót s palotát,
Szívhez szólóan beszél,
Óh! hogyha megértenék!... úgy mint én
A panaszt s könyörgő szót;
Mint várja sok rab-magyar szent hittel —
A megváltó riadót!*

Willmann József.

LEGÚJABB.

A görög királykérdés.

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A Neues Wiener Journalnak jelentik Athénből, hogy ott november 15-én zavargások törtek ki. A tüntetések véres összeütközésekre vezettek. Egy Venizelosz-párti tisztet, amint az utcán haladt, egyik ablakból lelőtték. A bankokat kénytelenek voltak bezárni. Azt hiszik, hogy legközelebb Olga királyné veszi át a régensséget és bizonyosra veszik azt is, hogy Konstantin király visszatér a trónra.

Venizelosz elmenekült Athénből.

Berlin, nov. 18.

Athéni jelentés szerint Venizelosz francia hajón elmenekült Athénből, útját Franciaország felé vette. Athénben teljes ellene a felzúdulás, egyetlen egy hívét sem választották meg a most lefolyt választásokon.

Bécs, nov. 18.

A Matin írja, hogy a szövetséges hatalmak nem fogják túrni Konstantin király visszatérését.

Petljura Romániától kér menedéket.

Bécs, nov. 18.

A Damian iroda jelenti: Csernoviczből olyan hírek érkeznek, hogy Petljura azt a kérelmet intézte Romániához, hogy engedtesse meg neki és törzsarájának, hogy román területre meneküljön és Románia biztosítsa neki a menedékjogot.

HIREK.

„Csonka Magyarország — nem országot,
Egész Magyarország — mennyország!”

— **A Keresztény Kisgazda- és Földműves-Szövetség** folyó hó 28-ikára hirdetett vármegyei értekezlete a kormányának a budapesti események következtében a gyűlékezési jog korlátozása tárgyában kiadott rendelete folytán nem tartható meg. Mihelyt a vidék felszabadul a megszorítás alul, értekezletünket azonnal meg fogjuk tartani.

— **A kormányzó úr öfelméltósága** a szolgálata közben hősi halált halt Soltra József hozzártatózónak 5000 koronát engedélyezett.

— **Papi koronatanácskozás.** A pápai r. k. esperesi kerület f. hó 15-én tartotta meg a helybeli plebánián szokásos tanácskozását. A tanácskozáson az egyház ügyeit érintő kérdéseken kívül több felolvasást is tartottak. Így **Szentgyörgyi Ignác** külsővalthi plebános a **katholikus autonómiáról** tartott alapos, mélytudásra valló értekezést. **Dragovits István** tanítóképző-intézeti tanár „**A hitoktatás lényege és a társadalom**” című felolvasásával kötötte le mindvégig az általános figyelmet. **Kovács József** hittanár pedig „**A modern sajtó, mint kultúrteremtő**” címen tartott előadással egyhangú elismerést aratott. Az egyes előadások után magas nivójú vita folyt le a tanácskozáson résztvevők között. A tanácskozás bevezése után **Čerstner Ignác** esperes-plebános vendégelte meg az értekezlet résztvevőit a tőle megszokott magyaros barátsággal.

— **A jászivői debreceni gazdák.** Debrecenben a tüzelőanyaginség olyan nagyfokú, hogy a városi tanács már az iskolák bezárását is terveze. Különösen a befuvarozás okozott nagy nehézséget. A debreceni gazdák most tudatták a városi tanácsal, hogy az iskolák fáját hajlandók ingyen befuvarozni. A debreceni gazdák nagylelkűsége mellé mintaképpül állíthatjuk a kecskeméti gazdákat is, akik önkéntesen vállalkoztak az ottani menekült waggonlakók ingóságainak ingyenes szállítására.

— **25.000 koronás pénzbírság.** A soproni kir. törvényszék uszorabírsága **Keglevich József** vendéglostat, aki a vád szerint üzérkedés céljából lovakat vásárolt és azokat törvényellenes nagy haszonnal tovább adta, árdrágításért 20.000 korona fő- és 5000 kor. mellékbüntetés megfizetésére ítélte, ami nemfizetés esetén 250 napi fogházra változatható át.

— **A vetések állása.** A legutóbbi hivatalos vetésjelentés óta eltelt öt hét időjárása az ország mezőgazdasági helyzetére a november 13-án kiadott hivatalos jelentés szerint általában kedvezően volt.

— **A személyforgalom megszűntetése.** A Déli vasút közli, hogy szénhiány miatt és a felhalmozódott teher továbbítása végett szerdától, 17-től szombatig, 20-ig bezáróan, vonalain az egész személyforgalmat az alábbi kivételekkel beszünteti: A jelzett napokon változatlanul közlekedni fognak Budapest és Bécs között a külföldi szénrel továbbított D) vonatok, azonkívül munkások, tisztviselők és iskolásgyermek továbbítása céljából Martonvásárra és Budapest között a 211., Szekesfehértvári és Budapest között a 215. és 216., Sopron és Bécsújhegy között a 333/313. és a 320. számú személyvonatok. Hétfőn, 21-én a személyforgalom ismét az eddigi mértékben indul meg.

— **Asztalterítő** találtatott; tulajdonosa jelentkezzék a rendőrségen.

— **Hadifoglyaink érkezése.** Tengeri úton hazatérő hadifoglyok szállítmányok közül a „Scharnhorst” nevű hajó 2100 magyar hadifogollyal előreláthatólag november 20-án, a „Mainam” hajó 1700 magyar hadifogollyal előreláthatólag december 10-én érkezik meg Triesztbe, honnét a hazatértek a csóti leszerelő táborba mennek leszerelés végett.

— **Vetőmagkiosztás.** A minisztertanács határozata folytán a földmiveltésügyi miniszter a hadirokkantak és hadiözvegyek részére, akik földmiveltéssel foglalkoznak, vetőmagot utal ki. Az igényelt vetőmagszükséglet azonban nem lehet több egy métermázsánál.

— **Az elsőlyeszthetellen hajó.** Ambrózy Jenő asztalos, akinek asztalos műhelye volt Aradon, nyolc év előtt kivándorolt Amerikába és Newyorkban telepedett le. Ambrózynek szerencséje volt az új világban, hajóépítő vállalkozó lett. A háború alatt nem adhatott életjeit magáról, most azonban levelet írt hozzátartozóinak és közli, hogy feltalálta az elsőlyeszthetellen hajót, amelynek terveit meg is küldte Aradra. A hajónak kettős feneké és oldala van és igen elmés szerkezet biztosítja vízhatlanságát. A találmány iránt Amerikában nagy az érdeklődés és az ügyes magyar feltaláló máris több fényes ajánlatot kapott találmányának megvételére.

— **A burgonya és bab kivitele** tárgyában a közlemezési miniszteriumban tanácskozás volt, melyen elhatározták, hogy a burgonya kivételét csak azoknak engedik meg, akik ugyanolyan mennyiséget, mint amennyit exportálni akarnak, a közlemezési miniszteriumnak ingyenes rendelkezésre bocsájtanak. A kiviteli engedély csak akkor adható ki, ha az ingyenes szállítás már megtörtént. Kiviteli illetékeket nem szednek, de a külföldre szállított áruért bevételezett valutát be kell szolgáltatni.

— **Kun Béla agitációja Oroszországban.** A moszkvai „Vörös Újság” hirdetése szerint a Belsőbüki megszokott vörös kommunista vezér, Kun Béla minden megkésze odairányul, hogy a hazájukba visszateérni akaró magyarokat szándékukról elterítse, de a bolsevista lap saját bevallása szerint eredménytelenül, mert a sokat szenvedett emberek hálánai sem akarnak a bolsevista hazugságokról s minden vágyuk hazájukat mielőbb viszont látni.

— **A csehek kegyetlenkedései.** A nemzetgyűlésen is szóváltették azokat az atrocitásokat, melyeket a csehok a Felvidéken elkövetnek. A kiutasítás terén egyszerűen felugnak minden jogszabályt, aki nem tetszik nekik, kitoloncolják, illetve mindenből kifosztva elkergetik. A cseh kultuszminiszter feloszlatta az összes felvidéki kultúregyesületeket s azoknak tagjait lecsukattja. Akinek ellensége van, elég a minden alapot nélkülöző besugás, hogy a legkínzóbb bántalmakban részesüljön, mindenhol megfizetett bérencek ólálkodnak, akik mindenre képesek a jó guruló szokolért. Legutóbb Prágában megszervezték a „Narodna Ochranát”, mely egyesület tagjai legfőbb célnak tűzték ki mindannak kiirtását, ami magyar. Besztercebányán ledöntötték Rákóczi szobrát s megszámlálhatatlan azon gaszágoknak száma, amit utóttűfélen elkövetnek.

— **Italmérségi engedélyek fölülvizsgálása.** A trafikengedélyek revíziójával kapcsolatban a vidéken nagyon sokat beszélnek arról, hogy a trafikengedélyek revíziója után sorra kerül az italmérségi jogok felülvizsgálása is. Megbízható helyről nyert információ szerint ebben a kérdésben intézkedés nem történik addig, míg a nemzetgyűlés az italmérségi jog felülvizsgálásáról szóló törvényjavaslatot el nem fogadja.

— **Jutalom a vífézéségi érmes katonáknak.** A gróf Károlyi Imre nagybirtokos által létesített alapítvány kamatjövendelméből tizenkét arany vífézéségi érmmel kitüntetett legénységi állománybéli magyar állampolgárok fognak élethossziglan, évi egyezer korona jutalomban részesülni. Igénnyel bírnak elsősorban Csongrád-, másodsorban Bihar-, harmadsorban Zala-, negyedsorban Fehérvármegye területén illetőséggel bírók. Csak ilyenek nem létében más vármegyebeliek. A közelebbi föltételek megtudhatók a magyar honvédelmi minisztérium 21/a. osztályában, III. emelet 22. ajtó.

— **Kecskemét bora.** Kétezer hektoliter bortermését Kecskemét város nyilvános árverésen adta el 7 millió 220.000 koronáért, ami hektoliterenként 3610 koronás árnak felel meg.

— **A Rudolf királyi vadászkastélyáról.** Az erdélyi menekült magyarok hivatalos újságjában az „Erdélyi Hírekben” megkapó hír jelent meg a Rudolf királyfi sokat emlegetett vadászkastélyáról a görögényi várról, Görögényszentimrét a virágzó székely községet erőszakal oltathatják a Kárpátokon: túli „hódítók” a bocskoros oláhok. Az erdőri szakiskolában erdészetre tanítják az oláh vadászokat. A Rákóczy-várba és parkba, Rudolf királyfi regés vadászkastélyába manap csak az oláhok szabad belépni, ugyszintén a hatalmas görögényi erdőszegbe is. Rudolf egykori vadászterületét az oláh királynak ajándékozták. Ferdinánd király szeptember végén járt ott vadászni, nagyon egyszerűen élt a bocskorosok fejedelme, a Marosvásárhelyről szállított pezsgőt elajándékozta, inkább izlett neki a híres görögényi seprópálinka.

— **A győri kereskedelmi- és iparkamara** közli az érdekeltekkel, hogy folyó évi novemberhöz 10-től kezdve a belföldi forgalomban a 3000 korona, a külföldi forgalomban a 100 frank vagy ennél kisebb értéknyilvántartással ellátott postaküldemények értéket nyilvánítani nem szabad. Ily csomagoknál az érték- és tartalomnyilvántartást csak a vonatkozó szállítólevelek megfelelő rovatain kell kitüntetni. Folyó évi november hó 10-től csak a 3000 korona, illetve 100 frank értéknyilvántartást meghaladó csomagoknál, valamint a készpénzt, értékpapírt, ékszer, zsebkészlet, arany- és ezüsttárgyakat s egyéb drágaságokat tartalmazó csomagoknál az értékre való tekintet nélkül szabad, sőt kell az értéket és tartalmat a csomag burkolatán is jelezni.

Szerkesztői üzenetek.

Kocsis Lajos 129. Ranostret Buffalo, Amerika. Szíves örömmel teszünk eleget ama kívánságának, hogy lapunkat a nagy vízen túla szakadt, de lélekben, érzésben jó magyarnak megmaradt testvéreinknek is küldjük. Ez a jóleső érdeklődés biztatás nekünk, hogy bátran haladjunk tovább a megkezdett úton. Meleg hazafias üdvözlét az ó hazából.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Lapfőlapadonos: Zsilavy Sándor.

~ Pápa, 1920. Főiskolai könyvnyomda.

A Szladik János-utca 6. számú új ház

nagy kerttel, főleg gazdálkodási célokra igen alkalmas, **szabadkézből eladó.** Értéstit nyerhető Selinkó Manónál Rákóczi-utca 6. szám alatt.

Hirdessen a „Dunántúli Hazánk”-ban.